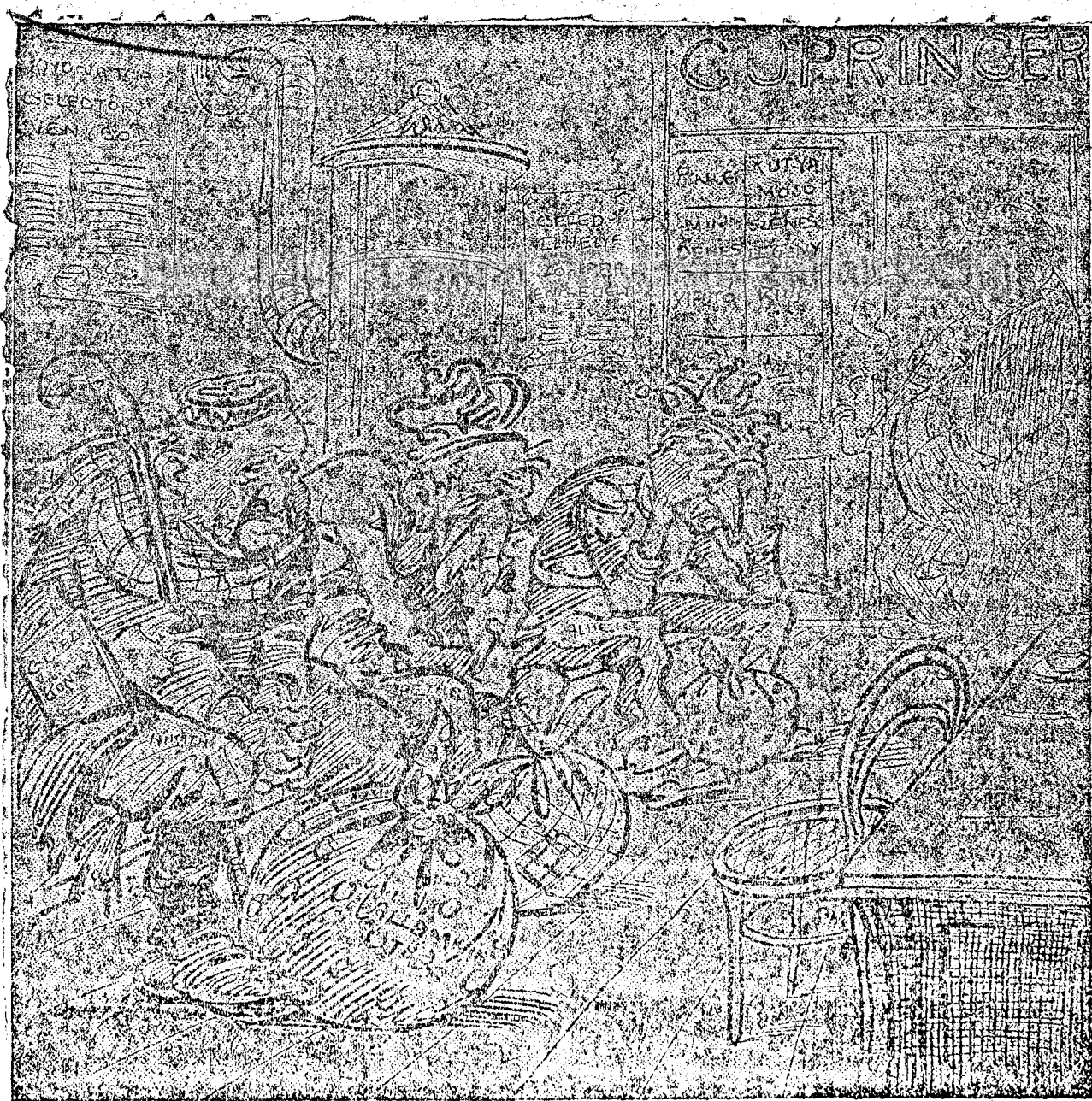

Regii Nichita, Petru și Albert,

rămași fără tron și fără patrie, dar cu multe bagaje, își bat acum capul ce soartă nouă să-și croiască, în vreme ce Poineaté, președintele Franței fumează din lulea, și nu află nici dânsul o ieșire din încurcătura regilor pribegi.

Prețul unui exemplar 10 fileri.

Cântec de jale

Frunză verde fir de teț
Pusei mâna pe condei
Și 'ncepui și eu a scrie
De a mea tristă fetie.
Frunză verde viorele
Amar de zilele mele
Cum le petrec de cu jale.
Frunză verde viorea
Vai ș'amar, viața mea
Cât îmi e mie de grea.

Frunzuță de lemn pălit
Nici cu gândul n'am gândit
Când războiul s'a 'nceput
Că va ține-atât de mult,
Că va ține ani de zile
Și om teafăr n'o rămâne.
Dar acuma vedem bine
Că bătaia mult mai ține.

Floricică din obraț
Eu încă am pe trei frați
Cari de mine s' depărtați.
Cel mare-acas a venit
Dar la picior e rănit,
Cel mijlociu și cel mic
De mult n'au mai scris nimic.

Frunză verde din Bănat
Doamne, de ce l'ai lăsat
Pe dușmanul blăstămat
Ca pe lume să trăiască
Și lumea s'o prăpădească.

Pune Doamne pace 'n țară
Să vină feciorii iară,
Că-i, Doamne, mare păcat
Că prea tineri iau luat.

Frunză verde de nuia
Mult mă 'ntreabă inima
Doru-mii de cineva,
Eu răspund inimii mele:
Nu mi-e dor, dară mi jale
De săraci zilele mele.

Mina Murariu, Folea.

Foaie verde

Foaie verde de trifoi
Vai săraci feciori de noi
Cum petrecem în război,
Numai sfântul din cer știe
Cum trăiești în bătălie,
Numai el ne poate crede
Că e sus și toate vede,
Cum viața ni-se pierde.
Că pică sute și mii
Pe niște locuri pustii.

De-ar vedea maicile-ar plânge,
Cum curge părâu de sânge
Și viața ni-se stânge,
Dar care maică n'o plânge
Când fecioru-i varsă sânge,
Ce maică n'o lărcăma
Când aude așa ceva,
Pe care mamă n'o doare
Auzind că fiu-i moare,
Care mamă nu suspină
Când fecioru-i nu-i la cină:
S'aibă inimă de piatră
Și-ar vărsa lacrimi îndată.

Auzită și scrisă de Octavia Cica
(comuna Folea.)

Ultima speranță a Ententei.

Aliații privind la România zdrobită, suspină dureros: »Și aceasta a fost ultima noastră speranță...«

ECONOMIE

— A! Ce te-ai mai făcut?
— Ce să mă fac, vai de capul meu!
— Bine dar te vedeam alături răs-
turnat în birje și ducându-te la șosea.
— Dar ce vrei să mă duc pe jos să-
mi stric ghetetele? Pe urmă am eu pa-
rale să-mi cumpăr altele?

PEDAGOGIE

Profesorul: — La ce ți-a dat Dum-
nezeu urechi?
Elevul. — Ca să trageți dv. de ele.

NOROC nu GLUMA

— Vezi pe domnul acela? Nainte cu
vreo nouă ani venise la Sibiu cu o
pereche de pantaloni peteciți și azi are
două milioane!
— Dar bine, nene, ce drac face cu
două milioane pantaloni peteciți?

CUGETARE

A cânta bine la pian e un talent rar
— a nu cânta de loc e și mai rar.

BEAI CAND POT!

— Nici un ceas frate, decând te-am
imprumutat cu două coroane și acum
te văd hând bere.

— Dar ce vrei să fac? Când n'em
parale nu beau, când am să nu beau,
atunci când vrei tu să beau și eu bere?

Fudulia.

Două feluri de oameni sunt fuduli
pe această lume: un stuibas mic și un
prost mare.

LA TIM

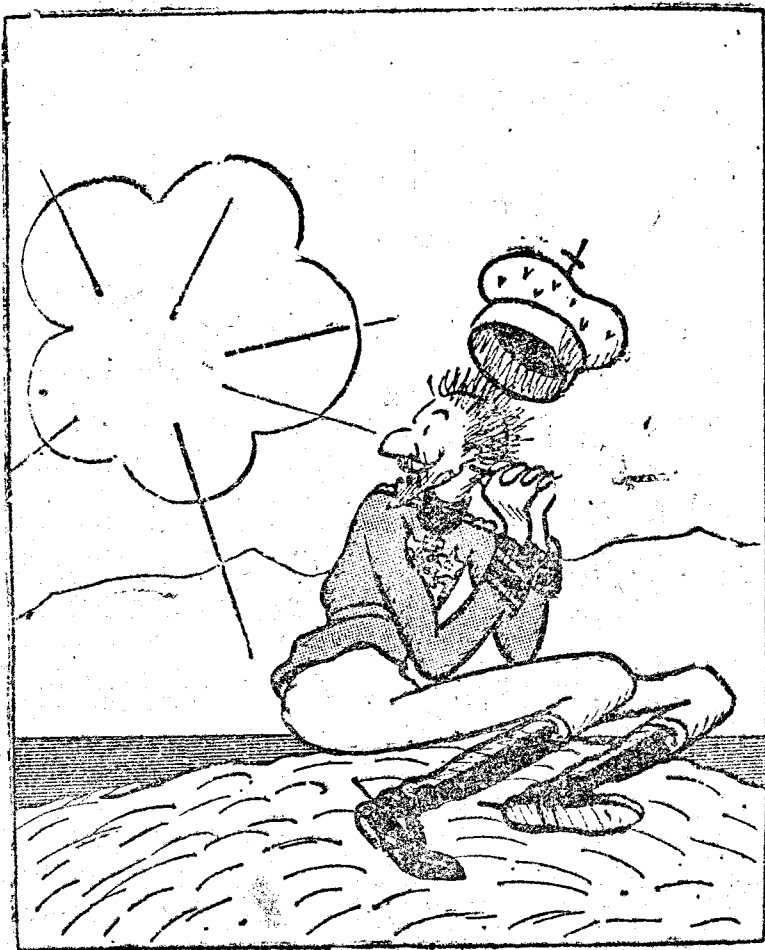
Frater Toadere, azi poți bea pe soco-
tala mea o litră de vin, fiindcă ieri
când ne-am bătut amândoi în crăsmă
mi-ai scos tocmă dinte, pe care a-
veam de gând să mi-l tragă astăzi fau-
rul. —

IN BUCUREȘTI

Dulevardescu: Incotro bre? Ce aș
distras?

Cismigoiu: Lasă-mă frate dragă că
m'am zăpăcit. Nu știu, nene cu cîm
am rendez-vous astăseară: cu Liliaba
pe calea Victoriei, sau cu Victoria pe
bulevardul Elisabeta!

Regele Ferdinand privește cu spaimă cum se apropie victorioase armatele austro-ungare, bulgare și germane spre a-l nimici pe dânsul și țara lui.

MILITIE

— Ia să-mi spui leat, în ce parte ai tu inima?
— Trăiți don căprar, în flancu stâng.

UN OPTIMIST

— Ai văzut nenisorule, că băiatul ăla mi-a scos limba?
— Ei la dracu, doar nu te-i bucura de asta?
— Cum nu bre, nu vezi, că mă ține că's deja doctor.

REGRETABIL

— Domnule Zebzecesu am auzit că ai pătit-o la prânzul doamnei Emilia?
— E adevărat că ai vărsat supa pe haina domnișoarei Lucreția?

— Da, domnișoară, așa e, și mi-a fost tare năcaz, ales că în societate bună e imposibil să mai ceri a doua oară supă.

VORBE MARI

— Nathan dragă, dă și tu ceva pentru săracii lipsiți de pâinea de toate zilele; căci cine dă în grabă, dă îndoit.
— Ei așa! parcă dacă oi da o coroană o să scrie pe listă: Nathan Silberberg a dat 2 coroane!

ACASA

— E adevărat că înveți latinește?
— Da, unchiule.
— Atunci spune-mi: cum se zice la bou?
— Apoi n'am învățat încă să înjurăm.

SLUGA CREDINCIOASA

— Mă Ioane, mi se pare că bei
— Totdeauna în sănătatea D-voastră conașule!

Idilă

Duminecă... Tren de plăcere... Si-naia...

Lume! lume după lume!

O splendidă și generoasă zi de vară.

— Frumoasă zi! zice d. Iancu la dejun pe iarbă.

— Mai frumoasă nici că se poate! zice madam Ionescu.

— Asta e zi regală domnule! zice d. Nae, mijind din ochi, că e foarte cald.

D. Nae și d. Iancu au chef de glume, și madam Ionescu a lui d. Nae și madam Niculescu a lui d. Iancu rād de să prăpădesc de rās, și d. Nae zice:

— Prea rādeți tare!... ia băgați de seamă să nu....

Aș! madam Niculescu și madam Ionescu mai tare! și damigeana scade mereu.

— Uf! ce zāduf! zice madam Niculescu. Nu-i așa? că și dumneai i-e foarte cald.

— Teribil! zice madam Ionescu.

Da d. Nae zice:

— Zāduf regal, domnule!

Și nu știu cum se întoarce spre rāsărit și:

— Ia uitați-vă, zice, colo vizavi!

Pe Piscul Cănelui, ce arată în po-triva soarelui care se apleacă în spate Omul, un noruleț alb.

— Ce? adecă...? întrebă d. Iancu.

— Aș! zice madam Niculescu.

— Acu vine!... Ceva regal! Să vedeți zice d. Nae, și rāzi toți, și rāzi...

În adevăr, cu cât în valea Brahovei apasă mai greu păcla, cu atât norulețul se ridică mai sus și se umflă mai tare, clocotind ca o gogoasă uriașă în vasta tigare a firmamentului înciasă de flacăra colosală a lui Phoebus. Gogoșa a acoperit, de când au văzut-o, tot Piscul Cănelui, prea strāmt pentru pornirea ei de umflare, și acum se revārsă grozavă peste Valea-Rea. Deodată, o detunătură titanică despică tăcerea, făcând să se cutremure piseuți după piseuri, și o ploaie turbată pomește.

S'a dus petrecerea, s'a strābat cheful!

În picioare totă lumea! Fiesteac și strānge pălării, umbreluțe, resturile dejunului. La gară, repede, să apucăm trenul întâiu!

Leorcă până la piele, cu toate umbreluțele, madam Ionescu și madam Niculescu cobor cât pot mai iute, drăcuind ploaia, și foarte necăjite pe d. Nae și pe d. Iancu, fiindcă nu vin mai degrab și rād mereu ca nebunii, parcă e un ceva de rās. Ba încă d. Nae le mai și tachinează — mereu le strigă să-și ridice jupele:

— Mai sus, cocoană, mai sus, că nu ne uităm!

E potop...

D. Iancu zice:

— Strașnică ploaie, d-le!

— Teribilă! zice madam Ionescu.

— Ploaie regală, d-le! zice d. Nae.

La un moment, cocoanele alunecă pe elisa șoselii și cad pe șezute, poc! și fac amândouă: hi!

D. Nae se oprește și zice lui d. Iancu:

— Hahahaha și-a ruptură gazometrul!

— Pardon, asta-i vorbă de mitocan!

răspunde madam Ionescu, și s'a ridicată amândouă foarte supărate: pînă la București n'au mai vorbit cu d. Nae. Da d. Nae zicea mereu la stații lui d. Iancu că ședea alături amândoi, și cocoanele amândouă vizavi — zice:

— Pardon, Ne Iancule, mai strîngeți gazometru, că n'am loc!

Și cocoanele se supăra și mai tare, Pe urmă a răs și cocoanele... Ha-ha-ha! Gazometru!

Apoi, nu! — Te potrivește d. Nae, Ceva regal!

NUCI IN PERETE

Căsătoria e un proces: o partidă totdeauna e nemulțumită.

Drăguța e lapte, mireasa unt și femeia — brînză.

O femeie frumoasă și credincioasă e tot atât de rară ca și traducerea perfectă a unei poezii. Traducerea de regulă nu e frumoasă dacă e fidelă, și nu e fidelă când e frumoasă.

În timp de pace soldații o duc mai bine. N'au decât să omoare — timpul.

Căsătoria e cea dintîi prostie pe care o face omul când a ajuns la — mînte.

Sarcina comună a cununăților e soacra. Vai de acela pe care e intabulată.

Munca face viața plăcută, iar lenea — nu o face neplăcută.

Vita se leagă cu funia, omul cu vorba, dar câte odată și cu funia.

La Sași amorul e orb. — La Români el trebuie să vadă — bani.

Unul e cu stare și celălalt e sărac, de asta puțin mi-ar păsa. Mă cătrănesc numai că eu totdeauna sunt celălalt.

UN FILOSOF NEDUMERIT

Tetea Drojdie: Mie mi-e tot un drac, ori trăiesc, ori ba, numai să am poftă de mâncare și de beut, una însă mă nedumerește: nu știu, mă îngraș fiindcă n'am poftă de lucru, sau nu-mi place munca fiindcă mă îngraș??

IN RAIU

Mitică: — Am primit eri o scrisoare dela Vasiliu,

Madam Mitică: Și ce-ți mai scrie?

Mitică: E la țară. Zice că-i așa de frumos acolo, parc'ar fi în raiu.

Madam Mitică: E cu nevasta acolo?

Mitică: Ei bravo! Așa idee îți faci tu de raiu?

LA BANCA

Contabilul: Rog domn' director, ce facem cu saldul Vasiliu Bancrotescu, căzut în concurs?

Directorul: Trece-l ca saldo-mortal. —

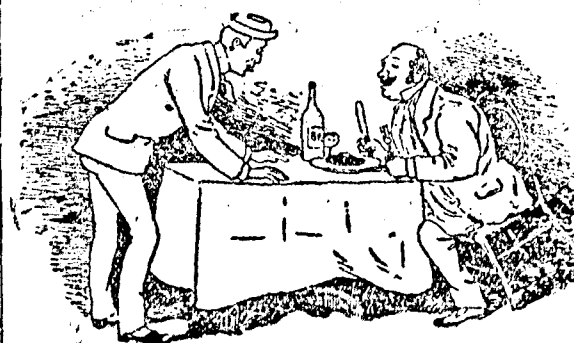
IMPUTARE

Dascălul: Câte picioare are racul, Iacobsohn?

Iacobsohn: Și zoi domnu învățător, alte griji n'ai d-ta?

BOTEZAT

— Ian ascultă cărcinar, ce fel de vin e asta?

— De Miniș, domnule, veritabil.

— Probabil, asta-i numele de botezat?

LA TRIBUNAL

Apărătorul: E o împrejurare de tot ușurătoare, onor. tribunal, că clientul meu deși a furat hainele, totuși n'a băgat mîna în lada cu bani!

Acuzatul (întrerupându-l): Lăsați, vă rog, domnule avocat, nu-mi mai aduceți aminte; am regretat eu destul prostia asta.

Bunavoință.

Unchiu Pungă-Groasă (lovit a treia oară de damblauă): Aoleo, atacul ăsta a fost cel mai vehement din toate!

Nepotul Fluturaș: Deie Dumnezeu, dragă unchiule să fie și cel de pe urmă. —

Editor și redactor responsabil:
Dimitrie Birăuțiu.

Tipografia »Poporul Român«, VII., Ilka-utca 36

Dela administrația »Foaia Poporului Român«, Budapest, VII., Ilka-utca 36 se poate comanda următoarele:

Harta Europei împreună cu harta Ardealului

cea mai nouă ediție, care cuprinde toate țările învrăjbite, fiecare țară separat colorată costă 1.50 cor., plus 10 fileri porto postal.

Rugăciuni pentru soldați

cu binecuvântarea Pr. S. S. episcopul Dr. E. Cristea (pentru gr. orientali).

Prețul: 1 exemplar cu porto postal 10 fileri;

50 exemplare cu porto postal 3 cor. 20 fileri;

100 exemplare cu porto postal 5 cor. 30 fileri.

Cîntece din războiu

În bogata literatură ce a apărut în timpul războiului, cuprinzând culegeri de piezii populare plăsmuite de geniul popular, de bună seamă că cea mai nouă broșură apărută:

Cîntece de dor și jale

ale eroilor noștri de pe câmpul de luptă și din spitale

scoasă în editura »Foi Poporului Român« este o lucrare prețioasă în privința aceasta. Ea dă o icoană minunată de bună cum gîndește, cum simte și cum luptă soldatul român aflat pe frontul rusesc, italian sau sârb.

În broșura aceasta sunt adunate cu îngrijire cele mai frumoase poezii ce le-au scris soldații de pe toate fronturile și simți o plăcere deosebită citind vers după vers, așa cum fiii poporului nostru le-au iscodit.

Indemnăm pe toți cetitorii noștri să-și procure această culegere de poezii pe care să o păstreze în biblioteca lor și mai târziu ca o amintire a teribilului războiu, în care neamul nostru și-a vărsat sîngele cel mai generos. Prețul unui exemplar e de 56 fileri, plus 5 fileri porto postal.